

φύση ἀγαθῶν κ' εὐση κερκῶν, πρὸς ἃ μὲν ἔστι
 χρεῖα κ' μὲν δις περὶ αἰ, ἀφ' ὧν ἡ μάλλον ἀνθρώ-
 πων, ἢ τούτων τὰ μὲν ἔστι, τὰ δὲ μὴ ἔστι. ἢ δὲ ἔ-
 τυχεῖα θηλοὶ τοῦ μὴ ὄντως ὄντας φίλοις,
 ἀπὸ δὲ διὰ τὸ χρεῖσμον * αὐτοῦ
 ὁ δὲ
 χρεῖσμον θηλοὶ ἀμφοτέρους. οὐδὲ γὰρ ὁ χρεῖσ-
 μος ταχὺ δῆλος, ἀλλ' ὁ ἠδὲ μάλλον. πλὴν
 οὐδ' ὁ ἀπλῶς ἠδὲ ταχὺ ἰσμοί γὰρ οἱ ἀνθρώ-
 ποι τοῖς οἴνοις καὶ ἐδέσμασιν. ἐκείνων τε γὰρ
 τὸ μὲν τὸ ἠδὲ, τὸ δὲ τὸ ταχὺ δῆλοι * πλείω δὲ
 χρεῖσμον γενόμενον, ἀπὸ δὲ κρηρῶν γλυκυῶν καὶ ὄντι
 ἔστι ἀνθρώπων ὁμοίως, ἔστι γὰρ κ' τὸ ἀπλῶς ἠ-
 δὲ τῷ τέλει ὀρεῖσται κ' τῷ χρεῖσμον ὁμοιογῆ-
 σαιεν δὲ αὐτὸ κ' οἱ πολλοὶ, ἵνα ἐπὶ δόξασιν ἀν-
 τὼν μόνων, ἀλλ' ὡς ἄν ὄντι τὰ πῦμα τοῖς κερκῶ-
 σιν γλυκύων. τῶν γὰρ διὰ τὸ δόξασιν οὐχ ἠ-
 δὲ, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ σιωπῆς, ἀλλὰ τὸ πρὸς τοῦ
 ἔξ ἀπαταῖν. ἢ ἡρώσιν πρὸς φίλους κ' δὲ μὴ
 εἰ δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ κρηρῶν ἀπλῶς ὄντι, κ' δὲ ἢ
 ἀπὸ τῶν πῦμα ἀφ' ἑαυτῶν, ὡς ἄν ἔριπται πρὸς τὸν
 εἰ δὲ καὶ ἐγγίνονται φίλους, κ' ἐν παρῶν κ' ἐν-
 εἰσῶν, κ' τῶν φιλῶν. ὅθεν λέγεται, ἢ ἡλ-
 κος τέρπει καὶ

Κακὸς κερκῶν σιωπῆται ἠδὲν ἢ.

ἐπὶ δὲ λέγεται δὲ κ' ἢ δὲ εἰς δὲ φίλους ἔστι τοῦ φιλῶν,
 κ' ἢ φιλῶν ἢ μὴ δὲ φιλῶν, ἀλλ' ὅτι ἀδικοὶ ἀμ-
 φω, ἢ ὁ μὲν φιλῶν, ὁ δὲ ὁ φιλῶν ὄντι κ' ἢ πρὸς
 τὸν ἑαυτῶν ἀγαθῶν, καὶ ταύτη σιωπῆται πρὸς
 σιν δὲ φίλοις, ἔστι χρεῖσμον αὐτῶν δὲ φίλους κ'
 ὡς φίλοι, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸς αἰρέσει, ἢ οὐ-
 δὲ φιλῶν. ἐν δὲ λέγεται δὲ καὶ τῷ ὄντι φιλῶν
 ἔστι φίλον. καὶ γὰρ χρεῖσμον αὐτῶν πρὸς τῶν
 πρὸς αἰρέσει, ὁ μὲν φιλῶν πρὸς τῶν ἑαυτῶν
 χροῖ τῷ σιωπῆται, ὁ δὲ τὸ μὲν ἀκρηρῶν, πρὸς
 ἢ ὑπάρχει τῷ φιλῶν, πρὸς ἢ κρηρῶν φύσιν
 κ' βελήσται τὰ ἀγαθὰ ἀπλῶς μὲν τὰ ἀπλῶς,
 τὰ δὲ ἐκείνη ἐξ ὑποθέσεως, ἢ πρὸς σιωπῆται
 ἢ νόσος. ταῦτα ἢ ἀπλῶν ἀγαθῶν ἔνεκεν, ὡς ἄν
 καὶ αὐτὸ τὸ φιλῶν πρὸς, οὐ γὰρ βούλεται,
 ἀλλὰ τῶν ἑαυτῶν βούλεται, ἔστι κρηρῶν ὄντι
 καὶ δὲ φίλοις οἱ μὴ σιωπῆται εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν.
 εἶναι γὰρ ἀπὸ ἠδὲ, οὐχ ἢ φιλῶν, ἀλλ' ἢ ἢ κρηρῶν
 ὡν πρὸς μετέχεται, ἔστι εἰ μαιστικός. ἔστι ἢ ἢ πρὸς
 πρὸς ὄντι, διὸ εἶναι ὁμοιογενεῖς εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν
 σιωπῆται, ἢ εἰ πρὸς σιωπῆται ἑαυτῶν. ἔ-
 χροῖσι γὰρ πρὸς τῶν ἀγαθῶν.

quidem ad colloquium apti, boni habeantur, aut quatenus denique unicuique congruant: aliquid enim boni omnes habent.

omnia: quippe qui soli bonis, nullisque
 natura, circa infortunia, & successus, in
 quibus consistunt, hominem præferunt,
 vel ut illa sint, alia verò non sint. Succes-
 sus autem arguit non veros amicos, & ad
 utilitatem tantum comparatos: tempus
 verò utrosque. Neque enim utilis statim
 amicus est, verum suavis, & iucundus. Sed
 nec qui statim, suavis simpliciter est, quan-
 do perinde ut vino, ciboque partim sua-
 vitas, partim verò celeritas percipitur, ve-
 rum mediocri tempore suavitatem, volu-
 ptatemque amittit, sic etiam hominibus
 vsu venit. Nam quod simpliciter iucun-
 dum est; sine, temporisque determinari
 debet. Fateatur autem & vulgus, dulce
 vocans non solum quod compererunt, sed
 veluti cum bibunt, cumque adhuc in ma-
 nibus poculum est. Non enim id inde dul-
 ce est, quia compererit aliquis, sed quia
 non frequenter bibit, ac quia primum de-
 cipitur. Prima igitur amicitia, à qua ceteris
 nomen trahunt, secundum virtutem est,
 iustique eius delectationem, velut dictum
 est prius. Reliquæ etenim inter pueros,
 brutaque, & praus contingunt. Unde præ-
 uerbio dicitur,

Equalis aequalem delectat. & Malus malo iucundè conuiuit.

Nam & prauis nonnunquam se mutuo ob-
 delectant, non quatenus prauis, nec quate-
 nus neutri, sed quatenus vel ambo (exem-
 pli gratia) streperit: vel hic quidem strepe-
 rus, ille verò parcus, quatenusque bonum
 aliquod omnes habent, eatenus congruunt
 sibi. Præterea, vitales sibi etiam hos esse
 contingit, non quidem simpliciter, sed
 institutis. Sic etiam bono viro amicum
 malum esse contingit, nempe ad institum
 aliquod vitalem: ut malus boni viri in-
 stituto, quale bonus habet, inseruiat. Bo-
 nus intemperanti quidem ad illud, quod
 habet institutum, malo autem ad id, quod
 iuxta naturam existit. Valensque bona sim-
 plicia quidem simpliciter, illi verò ex hy-
 pothesi, nempe quatenus aut paupertati, aut
 morbis confect, idque bonorum simpli-
 cium causa: quemadmodum & pharmaca-
 cum bibit. Nō enim bibere vult ipsum: sed
 huius mali pellendi gratia vult. Præterea,
 amici hi esse possunt inuicem, qualiter &
 ij sunt, qui boni non sunt. Iucundus enim
 esse potest, non quatenus malus, sed qua-
 tenus aliquid commune habet: ut si his
 musicus. Insuper quatenus vnum quid-
 dam est omnibus, quod ferre possis: ideo

quatenus unicuique congruant: aliquid enim boni omnes habent.